

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

P. ΓΑΒΔΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὅτε κατὰ τὴν τελευταίαν συνάντησίν του πρὸς τοὺς ἀποτελέσαντας τὴν λεγομένην διπλὴν Βουλὴν κυρίους ὁ κ. Βενιζέλος ἐξήρθε τὸ ἔργον, ὅπερ δὲν ἔφερεν εἰς πέρας ἢ ἀνόρθωσις, καὶ τὴν κατάλυσιν τοῦ καθεστώτος, ὅπερ ἐδημιούργησε τὸ ἀποκληθὲν φαῦλον καθεστῶς, ἐξέφυγε τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων αὐτοῦ ἢ παμμεγίστη ἀλήθεια, ὅτι τὸ λεγόμενον φαῦλον—διότι ἂν εἶναι θεωρεῖται ζήτημα—παρελθὸν δὲν ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν περιόδον ταύτην δράσαντα πολιτικῶς πρόσωπα, ἀλλ’ ἀπὸ τὸ κακὸν σύστημα.

Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς περιοχῆς ταύτης τοῦ λόγου τοῦ Μεσσήνου δὲν γνωρίζομεν. Εἶπεν ὅσα εἶπε σκοπῖμος καὶ μὲ βλέψεις ὑστεροβούλους ἢ περιέπεσε καὶ αὐθις εἰς ἕν τῶν κεφαλαιωδῶν ἐκείνων πολιτικῶν δλισθημάτων ἐξ ὧν γέμει ὁ πολιτικὸς του βίος καὶ ἡ δράσις; Τοῦτο θὰ δείξῃ ὁ μετ’ ὀλίγον χρόνος.

Ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχῃσι τὰ πράγματα ὁ λαὸς ἐσημείωσε καλῶς τὴν ἀλήθειαν ἐκείνην, οὐδεμίαν δὲ τρέφων ὑπόληψιν πρὸς τὸ συντελεσθὲν ὑπὸ τῶν πατριωτῶν τῆς διπλῆς Βουλῆς ἔργον, ἤρξατο προσανατολιζόμενος, ἢ κοινῇ δὲ συνειδήσει, βολιδосκοπηθεῖσα, ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι οἱ εἰς τὰ νεύματα τοῦ φατριάρχου ὑπεῖκοντες ἀνορθῶται ἱκανοὶ νὰ διαρμηνεύσωσιν εἰς τὸ ἐθνικὸν συνέδριον τὴν λαϊκὴν συνειδήσιν. Ἡμεῖς θέλομεν ἀντιπροσώπους βουλευομένους περὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἐκπροσωποῦντας τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν καὶ ἔχοντας ἀποστολὴν, οὐ μόνον νὰ νομοθετῶσιν ἐκεῖνα ἅπερ νομίζουσι συμφέροντα τῷ ἔθνει, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκλέγῃσι κυβερνήτας τοὺς ἀρμόζοντας πρὸς τὰς περιστάσεις, ἀποκρούομεν δὲ τοὺς κομπάρσους τοὺς δουλικῶς πρὸ τοῦ ἐπιτάγματος τοῦ φατριάρχου ὑπεῖκοντες καὶ ἀνατρέποντας οὕτω τὸν θεμελιωδέστερον τοῦ τε ἡμετέρου, ὡς καὶ παντὸς συνταγματικοῦ χάρτου, κανόνα, τὴν διάκρισιν τῶν ἐξουσιῶν.

Ἄν κατεδικάσαμεν τὸ παρελθόν, τὸ κατεδικάσαμεν καὶ τὸ ἀπεκαλέσαμεν φαῦλον ἔνεκεν τῆς συγκρίσεως ταύτης τῶν ἐξουσιῶν ἐπειδὴ δὲ δὲν προσεφύγομεν εἰς μίαν πολλαχῶς ἐπιζήμιον καὶ καταστρεπτικὴν ἐπανάστασιν πρὸς ἀπόκτησιν νέας φατρίας, ἣς ἡγγεῖται ἔστω καὶ Μεσσίας, ἀπεφασίσαμεν νὰ πέμψωμεν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἄνδρας βουλευφόρους ἱκανοὺς νὰ ὑποδείξωσι καὶ ἐπιβάλωσιν εἰς τοὺς κυβερνῶντος τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν προσηγόντων.

Κατὰ τοῦ τοιούτου προσανατολισμοῦ τῆς κοινῆς συνειδήσεως ἐξηγέρθησαν πάντες οἱ φιλελεύθεροι, οἵτινες, ἐνῶ ἐν τῇ Βουλῇ ἕν μόνον ἐγνωρίζον, νὰ κατανεύσωσιν εἰς τὸ ἐπιτάγμα τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ νὰ χειροκροτῶσι πᾶν ἀνοητούργημα, ἤδη καὶ κίσεως λαλίστεροι καθιστάμενοι, πάσῃ δυνάμει πειρῶνται ν’ ἀποτρέψωσι τὴν κοινὴν συνειδήσιν ἀπὸ τοῦ προσανατολισμοῦ πρὸς ἕν ἢ εὐθυκρίσια τῆς τὴν κατευθύνει.

Τοῖς τοιαῦτα μηχανωμένοις ξυλανθρώποις, ὡς ἐθελονταὶ προσεπικουροῦσιν ἐκκεντρικοὶ τινες νεωτερισταί, sui generis πολιτειολόγοι, περιάγοντες, ὡς οἱ ἀρχαῖοι περιπατητικοί, ἀπὸ ἐφημερίδος εἰς ἐφημερίδα, οὐχὶ κεδνὰ ἀπὸ σοφῆς πηγάζοντα κεφαλής βουλευμάτα, ἀλλὰ, κατὰ παράδοξον ψύχωσιν, κήρυξιν πολέμου καὶ ἀναθέματος κατὰ παντὸς πολιτευτοῦ, ὅστις καθ’ οἷον δῆποτε τρόπον ἴσταται διανοητικῶς ὑπερθεῖν τοῦ κοινοῦ ἐπιπέδου.

Καὶ τῶν τοιούτων ἐθελοντῶν τὸ κήρυγμα ἠκούσθη παρ’ ἡμῖν κηρύσσον τὸ εὐαγγέλιον τῶν ἀνορθῶτων τῆς ἀγκύρας, τῶν πρακτικῶν καὶ πατριωτικῶν καὶ ἀναθεματίζον τοὺς πολιτικούς φαυλοκράτας, τοὺς βυθίσαντας τὸ ἔθνος εἰς τὸν βόρβορον.

Τὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ τις νὰ θεραπεύσῃ τῶν διαφόρων ἐθελοντῶν τὰς ψυχώσεις εἶναι πολὺ δυσχερὲς, τὸ νὰ ἐφελευσῇ ὅμως τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγινώσκοντος κοινοῦ ἐπὶ τῆς διαστρέφου ἀντιλήψεως τῶν γραφόντων καὶ τῆς ἀξίας τῶν γραφομένων εἶναι δικαίωμα ἀμύνης, καὶ τούτου τοῦ δικαιώματος τὴν ἐνάσκησιν θὰ ἐξαντλήσωμεν ἐν δέοντι χάριν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οὓς ἢ λαϊκὴ ἀντιλήψις ἔκρινεν ἤδη, ὡς τοὺς μόνους ἀρμόδιους ν’ ἀντιτάξῃ κατὰ τῶν ὄντοτήτων τῆς φατρίας τοῦ Βενιζέλου, τῆς φατρίας ἐκείνης, ἣτις διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ἐξεστράτη εἰς παροχὰς καὶ διασπάθισιν τοῦ Δημοσίου πλοῦτου, οἷαν οὐδ’ αἱ φατρίαστικώτεροι τοῦ παρελθόντος κυβερνήσεις ἐφαντάσθησάν ποτε.

Ὅταν ἔλθῃ ἢ ἐποχὴ καθ’ ἣν θὰ καταστρώσωμεν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων τοῦ καλουμένου φαύλου παρελθόντος, τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἀνορθώσεως, ἐκθέσωμεν δὲ καὶ τοὺς λόγους τοὺς παραγαγόντας τὴν ἐπανάστασιν καὶ τοὺς λόγους τοὺς δημιουργήσαντας τὴν ἀνόρθωσιν, τότε ὑποθέτομεν, ὅτι ὁ λαὸς θὰ βεβαιωθῇ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνον τὸ παρελθόν, καθ’ οὗ ἡλιθία καὶ ὑστε-

ρόβουλος ἐπῆλθεν ἢ ἐπανάστασις, παρουσίαζε τὰ στοιχεῖα μεθοδικῶς καὶ μεμετρημένης κυβερνητικῆς ἐργασίας, εὐθὺ ἀγούσης πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἔθνους, κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα ἐν δεδομένη στιγμῇ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ ἰδεῶν, πάντες δ’ ὅσοι ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐντεῦθεν διώκησαν τὴν χώραν ὑπήρξαν ἀνόσιοι ἐκμεταλευταί, μόνον περὶ ἐνισχύσεως ἑαυτῶν καὶ τῆς ἰδίας φατρίας μεριμνῶντες, πλείτερον δὲ πάντων ὁ Βενιζέλος, ὅστις, πανίσχυρος, ἄνευ οὐδενὸς ἀντιπάλου, μὲ σχεδὸν παμφηφίαν κοινοβουλευτικὴν, δὲν ἠδυνήθη ν’ ἀρθῇ εἰς τὴν περιοχὴν εἰς ἣν παρ’ ἀξίαν ἀνήγαγεν αὐτὸν ἢ τυφλῇ τῶν ἄλλων ἐμπιστοσύνη, ἀλλὰ περὶ ἐνὸς καὶ μόνου διαρκῶς ἐμερίμνησε, περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς φατρίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐγγὺς, ἐγγύτατα ἔστιν, ὁ χρόνος καθ’ ὃν τὰς συνεπειὰς τῆς συμπήξεως τῆς φατρίας τῆς ἀνορθώσεως θὰ αἰσθανθῇ βαρυτάτας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ἂν, μὴ, προλαμβάνων, ἀποστείλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς δυναμένους νὰ θέσωσι φραγμὸν εἰς τὰς ἀτασθαλίας εἰς ἃ ἐξεστράτη, ἔνεκεν οὐ ἀπειρορίστου τῆς παντοδυναμίας του, ὁ Κρῆς φατριάρχης. Εἰς τὴν Βουλὴν ὀφείλομεν νὰ πέμψωμεν ἄνδρας βουλευομένους καὶ ἐλλόγως νομοθετοῦντας. Τὴν ἀηδίαν ἣν ἠσθάνθη ὀλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, μὲ τὴν βωδῶς καὶ τυφλῶς παρακολουθοῦσαν τὸν Βενιζέλον διπλὴν Βουλὴν, θεωροῦμεν ὡς τὸν αἰσιώτερον οἰωνὸν περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς Νομοθετικῆς Βουλῆς, ἣτις κέκληται μεγίστην νὰ ἐκτελέσῃ ἀποστολήν.

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΠΟΚΡΕΩ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ὅμοῦ μὲ τὴν κίνησιν τῶν Ἀποκρέω, ἀρχεται καὶ ἡ Ἐκλογικὴ κίνησις.

Πόσας φιλοδοξίας θὰ θεραπεύσῃ ἢ προσωπίς, καὶ πόσας φιλοδοξίας θὰ ἱκανοποιήσῃ ἢ κάλλη.

Καὶ ὁ Λαὸς, ὅστις θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς Ἀποκρέω καὶ εἰς τὰς Ἐκλογάς, δὲν γνωρίζομεν πῶς θὰ διασκεδάσῃ.

Ἐὰν πρόκειται ὅμως νὰ διασκεδάσῃ εἰς τὰς Ἐκλογάς, ὅπως καὶ εἰς τὰς Ἀποκρέω, καλήτερον εἶνε νὰ μὴ διασκεδάσῃ καθόλου.

Οὐδὲ πάλιν νὰ δείξῃ ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ δώσῃ σημεῖα ζωῆς, ὥστε νὰ μὴ λησμονηθῇ.

Αὐὸ εἶνε τὰ ἐλαττώματα τοῦ Λαοῦ.

Ἡ ἀδιαφορία του εἰς τὰ Πολιτικὰ ζητήματα καὶ

Ἡ ὑποχωρητικότης αὐτοῦ εἰς τὰς κοινωνικὰς συμπαθείας.

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Ενταῦθα ἔτησίᾳ Δραχ. 8.
ἑξαμηνος. » 5.
Ἐν Ἀθήναις ἕτεή ἡ λοιπῇ Ἑλλάδι » 10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐνεργοῦνται κατ’ ἀποκοπὴν.

Κ. Οἰκονομόπουλος, ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ καθ’ ἡμᾶς Συλλόγου τῶν Ἐμποροῦπάλληλων καὶ πρῶτος Πρόεδρος αὐτοῦ διατελέσας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης καὶ κ. Νικόλαος Ἰσιδ. Ἀνδρουλῆς.
- Ἐπανεκάμψαν εἰς Ἀθηνῶν, ὅπου μετέβησαν δι’ ὑπαθέσεις των, οἱ Πρωτοψάλται κ. κ. Πέτρος Δουκάκης τῆς Μητροπόλεως καὶ Σταμάτιος Ν. Μπερῆς τῆς Κοιμηθῆσας τῆς Θεοτόκου.
- Διῆλθεν ἐντεῦθεν, μεταβαίνων εἰς Θῆραν, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Μαλασπίνας, τέως βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ μας.
- Διατρίψας ἐπὶ τινος ἡμέρας ἐνταῦθα, ἀπῆλθεν, ἐπανακάμπτων εἰς Τήνον, ὁ ἐκ τῶν ἐκεῖ ἰατρῶν κ. Μεσσινῆζης.
- Ἀφίκετο εἰς Ἀθηνῶν ὁ συμπολίτης μας κ. Κωνστ. Καλομενόπουλος δικηγόρος καὶ τέως βουλευτῆς.
- Ὁ ἐπὶ τινος ἡμέρας διατρίψας ἐνταῦθα κάλλιστος φίλος κ. Νικόλαος Π. Καρακασόπουλος ἔμποροῦπάλληλος ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας.
- Παραμείναντες ἐνταῦθα ἐπὶ τινος ἡμέρας, ἐπανέκαμψαν εἰς Τήνον, ὁ Ἀρχιμανδριτὴς καὶ Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος κ. Σιταρᾶς καὶ ὁ δικηγόρος κ. Ἀλιέ. Λαγουρός.
- Διατρίψας ἐνταῦθα ἐπὶ τινος ἡμέρας ἀπῆλθεν εἰς Τήνον ὁ κ. Μάραος Δοξαράτορας δημοδιδάσκαλος μετὰ τῆς μησ τῆς του Δος Γιαννίση.
- Διατρίβει ἐνταῦθα, ἀφιχθείς ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὁ κ. Παναγιώτου τέπουλος κτηματίας.
- Ἀφίκετο ἐν Νάξου ὁ φίλατος ἡμῶν κ. Νίκος Ἄντ. Πρωτονοτάριος.
- Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Πέτρος Δορ. Καμπάνης φοιτητῆς τῆς Νομικῆς.
- Τὴν προσεχὴ Κυριακὴν τελεῖται ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σαυτῆρος ἱερῷ Ναῷ, ὑπὸ τῶν οἰκείων του μέγα Ἀρχιερατικῶν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰοδιμοῦ συμπολίτου μας Μενελάου Κορνηλάκη.
- Εὐόκωνοι ἐτελέσθησαν ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου Εὐαγγελίου Δεδάκη ἰδιομοσπώλου μετὰ τῆς σεμνῆς δος Μαρίας Ἀλιέ. Τόπακα. Τοῖς οὗτοι εὐαρμόστος συνδεθείσης εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνόσπартον. I K. Γ.
- Τὴν προσεχὴ Τετάρτην, 18 τρέχοντος, ἰορτάζει μεγαλοπρεπῶς τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ, ὁ ἐν τῇ μαγευτικῇ θέσει «Πηγή» ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Εἰς κύριος πολὺ εὐχαριστήμενος

Ὁ κ. Πέτρος Ι. Στεφάνου

Ὁ κύριος Πέτρος Ἰωάννου Στεφάνου, καφεπώλης ἐν Σύρω, εἶνε πολὺ εὐχαριστήμενος, τὰ Καταπότια Πίνκ τῶ ἔδωσαν ὑγείαν ἐξαιρετον, ὑγείαν τὴν ὅποιαν οὐδέποτε ἠλπιζε νὰ ἐπανκκτήσῃ.

Ἡ ὑγεία μου, γράφει οὗτος, δὲν ἦτο εἰς καλὴν κατάστασιν. Μὴ βλέπων οὐδὲν εὐχάριστον ἀποτέλεσμα ἐκ τῶν φροντιδῶν αἱ ἐπὶ μακρὸν κατέβλαλλον, δὲν εἶχον πλέον ἄλλον πόθον εἰμὴ πῶς νὰ μὴ χειροτερεύσῃ ἡ κατάστασις μου. Δύνασθε λοιπὸν νὰ φαντασθῆτε τὴν χαρὰν μου ὅταν μάθετε ὅτι τὰ Καταπότια Πίνκ με ἔθεράπευσαν καὶ μοὶ ἔδωσαν ὑγείαν ἐξαιρετον.

Πρότερον ζῆμιν ἀδύνατος, ἀνένπειρος μετὰ δυσκολίας καὶ ἡσθητικῶν μόλις ὡς ἐπεχειροῦν νὰ βαδίσω ταχέως. Εἶχον ἐνοχλήσεις τοῦ στομάχου, δυσπεψίαν καὶ συγγὰς σκοτοδινίας. Ὑπέφερον δὲ ἐκ σφοδρῶν πόνων τῶν νεφρῶν. Ἦδη αἰσθάνομαι ἐκὐτὸν διαφοροστικόν. Μοὶ φαίνεται ὅτι εἰσῆλθον εἰς νέαν ζωὴν πλήρη ἀκμῆς καὶ εὐεξίας».

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε τὸ πλέον δραστικὸν φάρμακον ὑπερ δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε ὅποταν λάβητε ἀνάγκη. Ταῦτα ἀνακαινίζου καὶ πλουτιζου το αἷμα, τονώνου δὲ τὸ νευρικὸν σύστημα. Ἀπασοι σχεδὸν αἱ παθήσεις μας προέρχονται ἐκ τοῦ αἵματος, ὅπερ διὰ διαφορῶν ἀφορμᾶς δὲν διατηρεῖ τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν δύναμίν του. Ὄταν δὲ τὸ αἷμα πτωχύνεται, τὰ ὄργανα ἐξασθενούονται καὶ ἡ λειτουργία χαλαροῦται. Τὰ Καταπότια Πίνκ ἔχου τὴν δύναμιν νὰ ταχτοποιήσου, νὰ ἐπανορθώσου πᾶσαν βλάβην τοῦ ὄργανισμοῦ.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκῆς παρακαταθῆκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακαεὶα Π. Κερδῶνη, Βούλγαρη καὶ Λυγεράκη καὶ Ν. Παπαδάκη. Γενικοὶ ἀντιπρῶσωποι Δαμαλας καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμύσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρου ἐξωθετοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν με τὸ ὄνομα Δαμλαν καὶ Σια, ἔσθθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

Ἀριθ. 15494.

Περὶ ἡ ψις

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρω Πρωτοδικαίς καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου δικαστικὸς κλητῆρ Ἀναγνώστης Τσιριγώτης δηλοποιεῖ ὅτι διὰ τοῦ ὑπ’ ἀριθμὸν ἑξακόσια ἐννεήκοντα τῆς πέμπτης Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους χίλια ἐνεακόσια ἐνδεκα προγράμματος πλειστηριασμοῦ δηλοποιεῖ ὅτι τὴν εἰκοστὴν Δευτέραν Ἰανουαρίου εἰσερχομένου ἔτους 1912 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὄρας τῆς μεσημβρίας ἐν Πλάτκᾳ πρωτεύουσῃ τοῦ Δήμου Μήλου ἐξωθὶ τοῦ καφφενείου Ἰωάννου Π. Καραμπίτσου, καὶ ἐνώπιόν μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ ἐξῆς ἀκίνητα κτήματα τῶν κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου Νικήτα Στρατηγάκη ἦτοι 1) ἐν ἐλαιόφυτον ἐκτάσεως ἐνὸς στρέμματος ἐμπεριέχον τριάκοντα ἐλαιόδενδρα μίαν κιδωνίαν μίαν ἀχλαδίαν μπουρνελικὴς συκᾶς καὶ ἀπλάγιον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Βρυσίδα ἢ Πλάτωνα Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένου γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίαν Στυλιανοῦ Δρουγγα Μαρίας Καμπασούλη καὶ κληρονόμων Ἰωάννου Χαλκουτζίκη καὶ Παναγιώτου Βελησαρίου 2) ἐν ἔτερον ἐλαιόφυτον ἐκτάσεως ἐνὸς στρέμματος με δεκαεὺ ἐλαιόδενδρα συκᾶς μπουρνελίας ἀχλαδέας δύο ροδέας μίαν βερικουέκην οἰκίσσον δεξαμενὴν ἄμπελον δύο ἐργατικῶν ἡμερομισθίων καὶ ἀπλάγιον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Πλάτωνων τοῦ ἰδίου Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένου γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Μοδινού, Πέτρου Βλαστοῦ, κληρονόμων Κωσταντίνου Τούρλου, Πέρρου Γρηγορίου, Ροζῆς Ζούλια, καὶ δρόμου Δημοσίου 3) ἐν ἔτερον ἐλαιόφυτον ἐνὸς στρέμματος με δεκατέσσαρα ἐλαιόδενδρα ὀκτώ συκᾶς μίαν ἀχλαδέαν καὶ τινὰ κλήματα ἄμπελου κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Βρυσίδαν ἢ Πλάτωνων Δήμου Μήλου καὶ συνορευόμενον γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Δημητρίου Καντσού, Στυλιανοῦ Δρουγγα καὶ κληρονόμων Παναγιώτου Βελησαρίου καὶ 4) μία ἄμπελος ἐκτάσεως δεκαπέντε ἐργατικῶν ἡμερομισθίων μετὰ συκᾶς κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Κάμπον Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένης γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Νίνου, Νικολάου Μαυρογιάννη καὶ δρόμου Δημοσίου ἐκτιμηθέντων τοῦ πρώτου διὰ δραχμᾶς 300 τοῦ δευτέρου 400 τοῦ τρίτου 300 καὶ τοῦ τετάρτου διὰ δραχμᾶς 150. Τὰ κτήματα ταῦτα κατεσχέθησαν ἀναγκαστικῶς ἐντολῇ τοῦ Ἀντωνίου Καλλέργη πρὸς πλη-

ρωμὴν δραχ. 1835 τῶν τόκων αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῶν ἐξόδων κατασχέσεως πλειστηριασμοῦ καὶ πίνακες. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Ἀντωνίου Καλλέργη ὀρίζεται τὸ ἡμισυ τῆς δι’ ἕκαστον κτήμα γενομένης ἐκτιμῆσεως.

Ἐν Μήλῳ τὴν 14 Δεκεμβρίου 1911.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Μήλου **Ἰωάννης Νοστροφῆς**

Ἀριθ 14290.

Περὶ ἡ ψις

ἐπαναληπτικῷ Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Τὴν πέμπτην (5) Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐν τῇ κωμοπόλει Παροικίας, πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Πάρου, καὶ ἐξωθὶ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, τόπου συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν, καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγκίσκου Π. Σαρρῆ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ συμφώνως τῷ ὑπ’ ἀριθμὸν 29 τῆς τρίτης Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐπαναληπτικῷ προγράμματι δηλοποιήσεως νέας ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἐλευθερίου Μαλαγαρδῆ, ἀνασταλέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ γείνη τὴν δευτέραν Ἰανουαρίου παρελθόντος ἔτους καὶ δυνάμει τῆς ὑπ’ ἀριθμὸν 281 τῆς εἰκοστῆς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ δεκάτου ἔτους πράξεως ἀναστολῆς τοῦ κυρίου Προέδρου τῶν ἐν Σύρω Πρωτοδικῶν, τῆς κατασχεθείσης ἀμπελοῦ τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Κ. Μάτσα, πλειστηριασθήσεται ἀναγκαστικῶς, ἐπισπεύδοντος τοῦ ἐνυπεθήκου πιστωτοῦ Νικολάου Π. Σιγάλα ἐμποροῦ, κατοίκου Παροικίας τῆς Πάρου, ἢ διὰ τῆς ὑπ’ ἀριθμὸν 289 τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ δεκάτου ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Θεοδῶρου Καμπάνη κατασχεθείσα ἀμπελος τοῦ ἀνωτέρου ὀφειλέτου, ἢς τὸ ἐμφυτευτικὸν δικαίωμα ἀνήκει τῷ Κωνσταντίνῳ Μαούττῃ καὶ συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ ἐπαναληπτικῷ προγράμματι τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἐλευθερίου Μαλαγαρδῆ, κειμένη ἢ ἀμπελος αὕτη κατὰ τὴν θέσιν «Καλαμάκου» τοῦ δήμου Πάρου, ἐκτιμηθείσα ἀντὶ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) καὶ διὰ τὴν ὅποιαν ὁ ἐπισπεύδων πιστωτῆς προσέφερε δραχμᾶς χιλίας (1.000). Δικαιοῦται δὲ ὁ ἐπισπεύδων πιστωτῆς λαμβάνειν ἐν ὄλῳ δραχμᾶς τρεῖς χιλιάδας διακοσίας πενήκοντα ἐπτά καὶ λεπτὰ πενήκοντα (3,257 50/100), ἐντόκως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ ἀπαντα τὰ ἐξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχόμενος τὴν δεκάτην ὄραν πρὸ μεσημβρίας θέλει λῆξει τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τρία λεπτὰ τῆς ὄρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστῆς ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριασμὰ εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον καὶ μοὶ παραδώσῃ τὸ οἰκεῖον γραμματίον, ἀλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Παροικίας τῆς Πάρου σήμερον τῇ ἑβδόμῃ (7) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἔτους, ἡμέρα Σαββάτῳ, ἐν τῷ κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἁγιοὶ Ἀνάργυροι», οἰκία τῆς συζύγου μου Ἐλένης Φ. Σαρρῆ, κειμένῳ δημοσίῳ γραφείῳ μου, καὶ ὑπογράφεται παρ’ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Πάρου

(Τ. Σ.) **Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.**

Ἀκριβῆς ἀντίγραφον. Πᾶρος αὐθημέρον.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πάρου

Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.

